

PREMI LITERARI VILA DE GRÀCIA 2019
CATEGORIA POESIA TEMÀTICA FESTA MAJOR DE GRÀCIA

Obra de: **Teresa Vergés i Adrià**

Títol: **“La festa més estimada”**

Ja l'aire s'impregna de fum
i arriba l'olor de les grans diades.
Ja els carrers s'omplen de color
i glateix el cor dels veïns.
Ja les garlandes llueixen als quatre vents
sota la bandera de l'emblema de Gràcia:
tres lliris blancs sobre el blau del cel.
Ja albira el 15 d'agost
quan començarà la Festa més esperada.

Darrera hi haurà molt esforç,
molta feina compartida,
moltes hores de treball,
moltes esperances posades
en el guarniment fet pel veïnat.
I, com ca d'any, tornarem a ser-hi
amb la il·lusió que semblava adormida,
però que sempre es desperta
quan s'acosta la Festa més estimada.

Cada estiu que passa
som una mica més assenyats i,
encara que amb les cames un xic més cansades,
tornarem per gaudir de bona gresca
amb renovada passió;
passejarem pels carrers guarnits,
cercant, a cada racó, els records enyorats
que ens retornaran als anys d'infantessa
i a la Festa més esperada.

Aquells temps de meravella,
de xocolata amb melindros,
de trencar l'olla, de pallassos i titelles,
havaneres i rom cremat
balls i cinema a la fresca...
de preciosos envelats que, guardats,
esperen anys de benaurança
per, esplendorosos, tornar a lluir
a la Festa més estimada.

Oblidarem aquells anys,
en que foren només quatre,
com les barres de sang,
els indrets que varen vetllar
perquè no desapareixes la Festa;
però el cor dels graciencs
és lluitador, tossut i generós
i no sembla disposat a deixar morir
la nostra Festa més esperada.

Els carrers guarnits,
la música que l'aire porta,
els crits de goig dels infants,
la joia novella del jovent,
els ulls nostàlgics dels més grans
i la màgia de les llums
que no deixaran que l'ombra
es faci de les nits mestressa,
a la Festa més estimada.

Seran uns dies en què, el barri,
canviarà el seu bategà.
Seran jorns plens de vida,
farcits de somnis i d'emocions;
moltes acabades d'arribar,
d'altres de més velles

però sempre diferents,
sempre per estrenar,
a la nostra Festa més esperada.

Més, aquesta Festa, arribarà a la fi.
L'acomiadarem amb un polsim de pena
mentre inicia ja el camí per renéixer de nou;
però malgrat la tristor que ens envairà,
ens haurà deixat l'esperit ple de joia
per ajudar-nos a passar la grisor de l'hivern,
fent-nos menys feixuga l'espera
fins que torni a arribar l'estiu
i ens porti de nou la Festa més estimada.